

192

נ/ג 25

יהודי עם מבנה משפי וחברתי מיוחד, עם ראשית תרבויות לאומית עצמית, אשר מכשיר ומונע לה שמה שתשפה העברית שפמה לתחיה. בימי הרדיפות והנ- גישות ברוטה הצערית הללו לא"י החלוצים הראשו

23.8.29

גדולים. לא הכל יכול להצליח בתקופה הראשונה להתקה ישבות, אבל היישוב יכול להפיח תנועת נס מלחמת הנש- לננות הבודדים.

לא בהקמת בית לעצמו. האיש. שראה ואת בבהירותם בשם הזרים הבלתי. שŁמה הוה הרצל (מח"כ סופורות ומטושכות). את אשר ראה הוא היה כה בשוט וככל זאת לא הבינו גות יהודית לא". אותו. הון רך קומץ אנסים פטן דבש בו. הוא ראה, כי גם, אותן לאחודותם.

"פרוקסמי"? זהה אומר? צי, אין, אי? שכן הוא מציביע שני: ישנו צמת, לות — פרחו. לב בעדו ובעד אחרים.

הצבעה קליה וטחה זו היא הצעת אפסירית רק ממשום שבפלינט לא היה כל ויכולת, לא היו השגות, לא היו פרחים אפיקים. וזה תפעום, לא היו הצעות לסקלר היום: האכל היה חלק עזקה במושב פתיחה זה — מה שבודאי אינו סימן למשבבים הכאים. הציונים עמדו בחווית אחת והטיפו לחת. הם מתכוונו כאן לנטמי' הדברים, לעיראים שכחים, והומעתם לאטביה — אמר: "יש לנו היסטוריה נדלה — ציריך יוציאנו ונחומים, סוקולוב. הם הגיעו לך יפי כוח באספה מיזוחת של ה"פיפטי" הציוני, אשר אישרה, כי האל- מות הפונוגט ברכר השינויים בגוף החופה מתמלאן. הא"ב האנגליה: אלו סיירו בשם בולגריה, ד"ר פומר צוא מטוסים, שמהותכה בלטו משל, זארכורגן, פרנקל, אדרל, במקצת ג'וימס דזונברג. היה איסיות בין הנ- אביע הרוב אלקלעי מנים — אוסקר ואסמן — פנים מוכרות בעבודה ריאקאנטי טוון, ד"ר פרידמן מהונגRIA, גרוונברג מלטביה, ד"ר רולף מליטה, יוסף מיהום מארץ ישראל, ד"ר אדר ודר גולדפאם מפולין, ברקוביץ' מרים מרים, אני מסמין בואת, הדבר יסום וייה! בימינו אנו מושבאות שילד הכריו בולאך צורת וטושבותיה הבירור שהיה חזה, לתקציב, ייטים. ויקוחים רצויים. ימסרו אולי בהודו שהכנים הקונגרס לאשר החקיקה המתקנה, אשר הרקטיים —

יותר מבהיו נספה, בתור אישיות בדורות, לסביבה הציונית הטהורה. יתר המשלחות לא הכללו אישים מפרבם. רוכם הנדוול ישבו ושתקו כל הזמן. יש לשער, כי הקשייבו. המעים שדברו, נתכוונו לא בכרר לאלוות אלא להציג יחס: להביא את ברכת יהורי ארחותיהם להביע נאמנות לבניין אי, להרים על נס את אחותם האומה.

בעיסר נאמנו הרבנים. הרוב עמנואל ליב שנדרי בהונגריה, החוקר המפורסם של הפלורה התנכית, המתחלק הצעונים. הכלליים הכרחי, שאין יותר החלק הציוני של דת קתונרים, ולא ע"י קתונרים, וכי, שנאמן שבת, מיליטים, עבירות, פספוסים מהטרא, ברכות מסורתיות. "היה ברוכה!", סיים את דבריו בא כות יהורי היישש המסודר. "אין מתרגnder — נתקבל!", וכן, טליוקולום שם, הנדל על פני כל בדור הארץ, כמוינו היהודים. ויש במננו מפלפני זבונו של עולם, שחש יתברך היה בעורט". — וופתגר בא-בוח מומניה, בסימן. אידיש את נאומו גרטנרי. גומלהווען לחייב את דחשי הלב, ההתרג-

מכתבם ממועצת דסוכנות קטן 650.5.2

הסוכנות היהודית המורחבת באח לעלם בערב תשעה באב, לאחר פבלת החלטות ואישור החופה — פני רבים מה"פיפטי" הציוני, שהבטו על החדשינ כהיבט אדם מכוגר ומיכח על נער נרגש, את פרשת הדר גערן חניתת טבס-תכליתה. מופס החופה הרשמי היה תימה סיים גרוונברג, ציוני גמור. מפסיק פרחים. לעיני הקהיל הרב ולכל מתייחסים כפם חתמו בראשונה בשם הסתדרות הציונית העולמית — נשיאיה חיים לאטביה — אמר: "יש לנו היסטוריה נדלה — ציריך יוציאנו ונחומים, סוקולוב. הם הגיעו לך יפי כוח באספה מיזוחת של ה"פיפטי" הציוני, אשר אישרה, כי האל- מות הפונוגט ברכר השינויים בגוף החופה מתמלאן. הא"ב האנגליה: אלו סיירו בשם בולגריה, ד"ר פומר מצ'טוסולובקיה, איוונשטייט מאסטוניה, בולאל מצ'רפת, ואסמן מגרמניה, ד'אכינגור נולדסמתה מאנגליה, ריאקאנטי טוון, ד"ר פרידמן מהונגRIA, גרוונברג מלטביה, ד"ר רולף מליטה, יוסף מיהום מארץ ישראל, ד"ר אדר ודר גולדפאם מפולין, ברקוביץ' מרים מרים, אני מסמין בואת, הדבר יסום וייה! בימינו אנו מושבאות שילד הכריו בולאך צורת וטושבותיה הבירור שהיה חזה, לתקציב, ייטים. ויקוחים רצויים. ימסרו אולי בהודו שהכנים הקונגרס לאשר החקיקה המתקנה, אשר הרקטיים —

יותר מבהיו נספה, בתור אישיות בדורות, לסביבה הציונית. "שהחיהנו".

אחר-אחד עזן. שליחי הארצות, "הבלטי ציונים" לחתום על החירות. היו נרעשים עד עמק הנפש. הידים של הקונגרס, מוצקין, ניהל את ישיבות היום השני. משל ישב ראש בישיבת הפתיחה, ביום הראשון ובו כרר לאלוות אך המלים נעטה פפי, הניף יד בתנועה מאתית, האחרון. את החלטות „העיבור" לא בהרמת ידיים, אלא גורדיות מזוכנחתימה כרע תחתיו מעצמת החרני. במאמר-פה, כמנגן אנגלי. ואמריקת. "מי بعد — פות". אחרים נאמו, דברו. נמלצות ונשכנות, התאמזו לשלב מיליטים, עבירות, פספוסים מהטרא, ברכות מסורתיות. "היה ברוכה!", סיים את דבריו בא כות יהורי היישש המסודר. "אין מתרגnder — נתקבל!", וכן, טליוקולום צ'טוסולובקיה, אסוציאל-דידימטרט. פופר. "היה דצון מפלפני זבונו של עולם, שחש יתברך היה בעורט". — וופתגר בא-בוח מומניה, בסימן. אידיש את נאומו גרטנרי. גומלהווען לחייב את דחשי הלב, ההתרג-

הצטנש עתפסות טאנז. אולם איבת החוץ, לא בהקמת בית עצמו. האיש שראתה ואת בבהרות שלמה היה הרצל (מח"ב סוערות וממושכות). את אשר ראה הוא היה כה פשוט וככל זאת לא הבינו אותו. הן רק כומץ אנשים קטן דבק בו. הוא ראת, כי הארץ ישראלי המשור

בגדס-דיא-סאו זיד-סאו צ'ין יש לי היכזר והשמה הנדרלה לברך מפרק ל' בשם הצעירום הבלתי ציוניים מרגננזה את מועצת הסוכנות היהודית לא' שנהנה במעתה, ואני תקווה, עוד העורם, אוות לאחדותם של היהודות-וחיהודים. מאחריו הצר ברוך למתננו.

שבא להוציא על ההוימה שניתן לסתונות להלן פום בחברה למזכירות קרכעות לפרדטים — אימן את הפרשע באשר א' לבל תופע. קרן המושב חורה לקרים הקיימת בהתיישבות. ניסות התפוצות יצא מהוחר דין. הווסכם, שסיעוף זה יגורר נאות בודער המנהל, אשר יביא את ניסוחו הטעני החמוצה לאישור, ובוינתים לא יעשה דבר בעין שהוא קובע.

הענין. שיטמש טען טחולה. יותר מ' אחרית השורה במוניה הסוכנות, ואשר א' לגוזם לחיכוכים רציניות — היה הטענת שוב הארץ-ישראל בפרק "הבלתי ציוני". מאחר שהדבר נקבע מפורש בנוסח החותם לפערן, מאחר שה'ג' וה'ד, טארך-שהוכנקה א' במנין 6 שבכלעדון לא מתכנן הקמת הסוכנות, טארך מושב מיוחד של אספת הנבחרים וכחן חנויות באיז כוח היישוב — אפשר היה להנify כי השאות מובהתו נסמכתה מהחזייה הבלוי ציונית, קרבנה יותר מובהתו נספח, בתור אישיות בודדת, לסביבה הבחירה המתהורה. יתר המשלחות לא הכליטו איזים לחקפה, לתקציב, להחלפות, למינויים, לבידחת המנדט טים. ויכולות רציניות היו רק בראשונה. פרטיהם ימסדו אולי בהודנות אחרך. כמעט כל התקונים שהכניס הקונגרס בחוקה — נתפרק. בתוך אלה נתן א' — טהון; בן צבי, הרב עוזיאל, י. מיזח, ת. קלורייסקי (מלא מקומו של ת. נ. ביאלאק) אשר גם התחנה, אשר דוב הקונגרס חרד עליה ביחס, שערות ראשו. "הלא ציוניות אתם" — טען סומכם לא יכירכם כאן". "בכל שאלת-סתוט נים ותכירו את הכה גדרנו!"

בעבי הטרוה נכננת האקסטוטיבה — מוכיר חפלויטי סטיון. היע. ושיבות על-ישוגה מהצעות שונות. חייתה נם ישיבה של חבירי אומי אשר בציירך (3 איש — יייננס-הגן) הצעת "לחעכיז'" את. א' למחזית הצוינה

ארץ ישראל. ואילו אנו הנתרים — נרים בבו. مثل שני: ישנו צמה, אשר בהיות החותם למטה מס' 20 מע' לות — פרחיו לבנים, ואם יעלה החותם — יעלן בו פרחים אקומים. והນמשל — יהי רצון שתגניבת הסוכנות את חותם העברודה בא'!, עד שפרטיו ארוגין נחרות ילו באילנו. שם אחר מהונגרו, ד"ר פישר מבודפשט, בקש רשות הדברור בזיכוח על התפציב, ולאחר הקדמה ארנית כה, בה הביע את נאותו, שחנה הוא בא עתה אל הסוכנות בשלחה של ארץ אשר הרצל ונורדוי. נולדו בה — הצעה שהסוכנות תפנה בסול קורא לכל הלהלות המאורננות בישראל, למען תירטמנה בעבודת הבניין. אחריו נשה אהנות בלא. הוינה לבוניה אמריקנית, בעלת סדר צופ מוסים, שתחוללה בלטו מרשל, וארכובג, פרנסל, הצעה ירושאלית, מלך אקלעי מלונגר אט ברלת היהדות הספרדי, במקצת ג'יטם דזונברג. הוינה אישיות בין הנדרמן — אוסקר ואסמן — פנים מוכנות בעבורה הארץ ישראלי, אולם אדם שעלה הרבה במשקלו שילד הכריו בולאק טפאים על נאשנותה של הדות צרפת ומושבותיה לסתונות המורחבת ולטפולה.

הכירור שהיה — התרכו בודדות. אלו היו חמיש: חוקה, לתקציב, להחלפות, למינויים, לבידחת המנדט טים. ויכולות רציניות היו עיניו, באספה מפלגת ה"פיטטי" השני, את ה"בלתי ציוני". אשל ימסדו אולי בהודנות אחרך. כמעט כל התקונים שהכניס הקונגרס בחוקה — נתפרק. בתוך אלה נתן א' לא להצהיר יחס: להכיא את ברכת יהודו ארצותיהם להכיע נאמנות לבניין א', להרים על נס את אהדות האומה.

בעיר נאמו הרבניים. הרוב עמנואל לא במנדי בהונגריה, החומר המפורסם של הפלורה הטענ'ית, המת שילים טעלם הוצאות. ישן עטח, טוליקולים שמו, הנדר' אל פני כל כדור הארץ, כמוינו היהודים. ויש טמן תנד' בטום, יש העולה מהבוץ יש הוצאות על קרטע. למליילום הנדר' בטום נשלו יהודים, המתכוילים, שנמטש בעניהם. לטולז'קוזום הנדר' בקרשט — אחין בני העתים — היו מנס הפלונגרסאים נורקה צוננותית": מה זה

"פרוטס"? הזה אומר: אין, אין, אין! שכן הוא מצבע בעדו ונעד אחרים.

— עוררו חיקך על החדרים שטהכינו על החדרים ברגנץ. את פשתה האד' דבר וקידיד נאטן התופה בשם יהודו וריה נדולה — צריך על החותם, לפי סוד בולגריה, ד"ר מופר נשא אהנות בלא. הוינה לבוניה אמריקנית, בעלת סדר צופ מוסים, שתחוללה בלטו מרשל, וארכובג, פרנסל, נילדסטית מאנגליה, טונגנרייה, נרונגרן טויחס מאירץ ישראל, ברוקובייצ' מטורוניה, חברית, חרב אלללייש משלך. בין הסוגים ישיבות היום השני. ביקום הראשון ובוינטן לא בהרמת ידים, אלא יקלה, חרב אלללייש

מרשל. המשוא המושבע הם, המשוא המשועב. ביקום הראשון ובוינטן לא בהרמת ידים, אלא יקלה, חרב אלללייש נתפרק! וכן הלאה. יאמדר נו", מושך נס מוצקין בדור זוג, העתים — היו מנס הפלונגרסאים נורקה הפלונגרסאים צוננותית": מה זה

יותר נאים הם — כי על מסירותו לארץ יש הברית שנכרכה כאן. ע"י האקסטטיבה הזאת קרו הדרורים רטט שה אשר בוכותם גסלאך לו גות המורחכת — עכ החזקה — על בקירה נת היהודית, על מע מלאי חנינות וספונ לזרוך החדרשה שנשל העצמי רס החל בקרוב פתח בנתיבות שנהת שווים. לעומת זאת יחו לים גם במחיצת הצי יותר ויותר בנפי דתקלחות מכריעות — נשר אחד יוסט כיו יפסיק בתוך כל מהז היחס הרדפני וספרם במושב ות, הייחוך צרייך לבוא. אך הפעמי באקטיביות היחסית רוחמים על אטיזיותם רות' הצעונית בגורם לא. בתרכובת המהיצעת פעולתה הפנימית גני זידע. היה לא אלות השנוויות במכלול, גושה" טמותה, שה אלה יTEM דבר, אולם הצעוני עמד בנקודת האקסטטיבים רראשון וזה, עיר היה הטע מותה והיזמות עצירות רבה מהצד החואן, היהת הקפירה לא: אהדות; זהחרשת האחריות הצעונית מצד' ות. אך ענו אלה לא לעולם יעדתו. כבר במושב זה נראח ברור החבדל בין אמריקנים לאיורים. הראשונים נוכנים להעוזר הרבח-יוזר בפוליטיקת, נס חמשים הם הרכח לאלא לא"ל פקודה... א"י למקרא הריוולוציות המוגמרות. הרברט וודרוו ג'ונסון רלב. רגוז האנגלים, התמזרטו שליחי ארכיזות אירופה. היה מרוי במחנה גדר עrizות של Marshal. נוסף לעול' השביה הציונית, אשר אותו היה מוכרים לפקבל באחבה, נספח עול שני, בלתי צפוי — שבויים שהיו "הבלתי ציוניים" האירופים בידי אמריקה. ובאמת, את השבי הציוני קיבל באחבה, אם גם לא: בל' פרח — ממש ככתב: "ופחד ורחה" לכתם. את השבי הזה סימלו — תמונה הרצל, "התפה" בפתחית'ת המשוב ובנעילתו, החופעה ציונית המאוחרת, המשקל המיעוד שהיה לדבריו כל ציוני, אם בפלינום או בודדה, החתופה הציונית שנשכה כל הזמן — בנסיבות ארק-בתוספה, ומצד כל הסעות — ככל פריחת החבור של ה"פיפטוי" השני. ברור היה לכל, כי פיטרי-פיטרי-איינו אלא במטי מספורי ליחסיו כוחות שכובות אונס. שפלוים כלל, יתר על כן — בנסיבות אין הם שמלות: כל עירך זה לעומת זה, אלא זה נספח לזה, החהברל ביןיהם איינו הבדל של טון, אלא רק הבדל של מדרגה — דרגת האינטנסיביות הציונית. הבלתי ציריים התיצבו על שלבי התפתחות של סולם, אשר הzierים שעמידים על שכלו העליונים (אך כל ה"בלתיים" על שלב אחד — כשם שלא כל הצעוניים על אותו שלב). ונכון אמר שיפלאקוב בפנישת שנערכה לו לברונו אש עם חבריו אנף העבודה: "ציונים — וכלהי געוניינט: הדאותם מימייכם כינוס של קתולים. — ובלתי אוחלים, או סוציאלייסטים — ובלתי סוציאלייסטים ממש גפשן: או אתם נשתוניים — או הם נחפכו ואם בטוחים אתם, כי נשארהם ציונים — משמע שהם ציונים במתוכם". אף אב. כהן, בסנישת אהרת, אמר, דבריו נחמה והרגעה: "אל תחששו, הם לא בקשרכם כלום, אתם תכשוו אצלם הכל, לא הם באו או לא-באים, ולא אתם אליהם!"

נאסר היה באה ל nomine את הדתות. א' פ' ע' ל' ט' כ' --
ואחר שזבשאיס דודיש-זאת, מאה שחדבר. הבדוי
הנולחת הבניין -- "הידי מרכין את ראשיו".
נפרש, איש דימח כבר לשמה על הנזחן, נבע
כמפע שעלה נזדים נבדים ננד דרישו -- מפי
דינובי, ארלוזורוב וווקה. היהתו זו בראשת חנוך יקרת
יר' שנייה נגה לב דמות שזו היהת לו הפעם הראשונה
היש לדראות אף עמדתו עשויה לצחיק, מתוך חריפות
שון ושיננות-שב. מלבד תוצאותיו בשלעמו, היה
זוכיך וזה ערך כביר להפתוחם העמידה של דיזה-
ים בתוך הפטוטו. שלשת הנואמים לימדו את מושל
רד אדץ בני דעתם של אחרים. תשוכתם למע-
זית היהת -- אם יהה סעיף על סיפוק צרכי דת
כל מי שיש לו זרכים כאלה, הכו לנו הבטהה מפצעת
אל חופש המגנון -- אפהיה בתוך החוקת.
הדברים עשו רושם כביה. ההנוון הנמרץ ישבר
ת היידות. בידיש גענה-ימיד -- הוא מקבל את-חתה
אג' טפוק צרב' דת עם ישמרת הופש המזפונ', פני
גנץ המורי חפער. להכמתך -- בלו מלחהה. רגע
זהה מיבורו בעזרותיהם -- שטא לא-כדיי כל-עתון,
אצא עברו בחפסדו, אשמא טובט בלו סעוי-דתי
חוותה, ובכל שלא-תנתן הנושפנקה הקונסיסטנטי-
הה, 5' חופש חטצפונ'? לבסוף, לאחר ויכוחים מינ-
ים, בשעה מאוחרת אחר חצות -- נתקבל הניטות;
בעלה הוכנעת قولת בסיטופ הצרכים הדתיים
בם זה מובן בויה; כייחופש המטען האיש. שמודר זטב-
הה, 6' על הכנוי. אישון, התלקח זיכוח חריא; היו יזהאו
סבבה נזולה. אהדים הביבטו לוויה. אנשי גמלהה
ויתמן שם יטמיו את אטלה חזאת -- יערוך גם
שם שאלת מצהה של הרת. מבחינה עצוריית ווסתמי-
טומחות-הציגים לך. גנטווע המוצע נמצא דוב צל-
ינו-שטיינט, בהדרין קומיס-דרגונוי, לאות ברוחה.

卷之三

ובל' חשלה זו זאת הטענה בראומן אקטיבי
עד הנטוי ציונים.— אך אכתי בוצצת מושג.
ובנוסף לה דעת המבקרים בשער זהה;
ווגבזת דעה המרצת מטעם עוזת תחאלתו;
אוסטן,
אשר, אמונם; אין נבנה על האכוצה; זה
ויל' בשעת התקציב — משאר חזיריהם הבלתי ציונים
הנזכרן ינזרני; אך, הדעתם מושגתו מושגתו.

ויתר נאי על מסירם הבירת עז' האסptic קרוון קרוון נדרך לאסיפות גמורה, ולא נתקבש אלא לקרווא „אי!“ למקרא הריוולוציות המוגמרות. הדבר עזרד-זרונן רב. רגנו האנגלים, התמזרמו שליחי ארץ איזורטה. היה מרי במחנה ננד עריצו של מרשל. נספה לעול השבייה הצאנית, אשר אותו היו מוכרים קיבל באחבה, נוסף על שני, בלתי צפוי — שבויים הוו „הבלתי ציוניים“ האירופים בידי אמריקת.

ובאמת, את השבי הציוני קבלו באהבה, אם גם לא בלו פחד — ממש כתוב: "ופחד ורוחב" לכבודם.⁸ את השבי הזה סימלו — תМОנת הרצל, "התקווה" בפי ת'richt המושב ובגינעיכון, הhopefulness הציונית המאופדת, המשךpeculiar כמיוחד שהיה לדבריו כל ציוני, אם בפליגנות או בזעם, ההתקפה הציונית שנמשכה כל הזמן —

במתינות אך בתוכה, ומצד כל הסיבות — מלפי שחד-
הבר. של "פיפטוי" השני. ברור היה לך, כי פיפטוי
פיפטוי. אינו אלא בתוי מספרי ליחס כוחות שבאיכותם
אין-שקלים כלל. יתר על כן — בנסיבות אין הם
משמעות: כל עיר זה לעתה זה, אלא זה נספַת זה,
והבדל ביניהם אינו הבדל של טין, אלא רם הベル של
מרינה — דרנת האנטוכיות הציונית. הבלתי ציר-
יום התיצבו על שלביו התתונים של סולם, אשר הציר-
כיב שמדרים על שלביו העליונים (לא כל "בלתיים"
על שלב אחד — בשם שלאל כל הציונים על אותו
שלבן). ונכוון אמר שיפלאקוב בפנישת שנערכה לו
יibrונו אש עם חבריו אנף העבודה: "ציונים — ובلتיה
ציוניים! הדיאטים מימייכם כינוס של כתולים — ובلتיה
כתולים, או סוציאלייטים — ובلتיה סוציאלייטים,
כמה נפשך, או אתם נשתנים — או הם נהרכו. ואם
בטוחים אתם, כי נשארתם ציוניים — שמען שם
הו ציוניים במתוכם". אף-ab. בהן, בפנישת אחרית,
אםך דברי נחתה ותרעה: "אל תחששו, הם לא ילבשו
מכנסים כלום, אתם תכבדו עצם הכהן. הלא הם באו אליך
בם. ולא אכם אלזקמי".

אֶת־מִזְבֵּחַ אֲשֶׁר־יָצַא־לְפָנֵינוּ בְּעֵד־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

חיתה והיתה ועכירות רביה מ הצד ההוא, הייתה הקפהה וכאסיר;

על: אחותות זורגות האתניות הציוניות מצד זה. אך שבועיים

שנו אלה לא לעולם יעדמו. כבר במושב ה' נראה ברור אותות ותנ

הבדל בין־אמריקנים לאירופים. הראשוניים נכוונים ל开会 שוקן

לחייב הרבה יותר בפוליטיקה, גם חפשים הם הרבה יותר –

וְתֵר בְּתוֹאַשְׁגָשׁ הָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל — בְּפִיאָרוֹ: וְהַרְבָּוּם בְּאַמִּים

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

נימ אמרה — "אני ואפסי" ו"אם אני כאן — הכל
כאן". נטול שורה עצמה נתנו, בטוסק אחרון בכל עניין
מתוך בטהון ש"עמו" ישך על פיו. ובaan בעל האינטלקט
הציוני לוטבת הרווטופרטיה. הציונים, שהיו מעוניינים
ל;brך את החדשניים לעניין, להזכירם בעול' האתירות
לייצור בדורם הרגש של פעללה חופשית ועצמאית —
הם שדרשו לך, כי תחתים אספה של קבלתי ציוניים
כי מושל נצבריו יטסרו בה דין וחשבון על מצב החזקה
וכי שם, באספה זו, יוחלט מי ומני החותמים, מי וט'
הנבחרים לועד המנהל. גם מהווים למעשה זה — עצם
מחל' העניינים בפרק החלק הציוני שימוש دونמת
מחננת לבلتוי ציוניים, מופת לכוון הנכון של עבודת
ציבוריות.

כל הפרטים האלה, המציגים את ראשית צעדיו של הנוגה החדשן, אינם, כמובן, העילר. העילר הוא עצם היצירה שקסמה והיתה למצוות לנוינו — והאומת שפתחה לפני המפעל. עפ' פתיחת המועצה היהת תקווה לעיקר שני — למפעל ממש, שיוציאר מיט, עיר במושב ראשון זה, על נבי היסוד שהונת. תקווה זו נתקה מלחין הכוורים בלבד וכן מרווחת והבטחתן. שלו את פתיחת המועצה. טרकע, קרע, קרע — צלצלו חדרים מעל הבטן באוזני כל סרווב ורוחק. ויזמן רום אהר סיסמת ההתיישבות העוברת באיזור המפעלים, סרווב לאנשיהם לאלהר, האמנת נבער הדברה האמן גנוודו עליינו אבולוציונות חסורה זו, שאינה מניחה לעשוי שני צעדים בכת אחת? וחלא מבחינת עניין תקם שווים — מה שנעשה אין צעד בלבד, אלא התיעברו בעיטה, שטמגה רס יתחיל ההילוך חממושך. דומה שדוקא אותו המעט שנעשה, נאלו' בהיכח הרעת, בלבד התאמצות יתרה, לשם קידום העבואה החמעשית לאור של המושב הזה — משה החשוב מאר, כשלעצמם, אולי התאמצות יתירה, לשם קידום העבואה החמעשית לאור הימלת שנגלהה — דוקא מעט זה מכך, כי בהנברך המאמץ, בריכוז המרץ לנפזרה אחת, בניו'ן כל הכוור שנטנכנך הפעם. אפשר היה להזכיר את הפתיחה המהיריה של הסוכנות המורחבת בנגזר מראו'יה — בתכנית־מיד של מפעל ההתיישבות.